

יציאות השבת פרק ראשון שבת

עין משפט נר מצוה

א) וי"ב רבא (ב) ונתקן לג: בינה טו: תענית (א):
 ג) מסתדין ו: מגילה (א):
 ד) פסחים (ב) ע"ג, ט) זבחים (א) ונתקן
 חמת לן שעה ספר חזקוני
 למוטו אכן שיתמחה ולא
 מעלה ולא מוריד וטוב היה
 שיתמחה לן שניה והכילו
 המג"א ס"י קטו פק"ג,
 (1) מוספתא ברכות פ"ב (לקמן)
 ק"י פ"ו מד: זבחים ק"ב:
 קידושין (ג), (4) מס ד"ה פ"י
 ע"ש וז"ע, (ח) בבבא ס"ו:
 ע"ש, ט) טו מדר"ג, (9) ונתקן
 ברכות ח: פ"ג (10) נתי"ב דף
 כ"ט, ט"ז.

ב) לכן בה אעשה לך
 יעדאל עקב כי זאת
 אעשה לך הבון לקראת
 אלהיך ישראל:
 עמוד ד"ב
 2 מסיר אגוז משום תורה
 גם תפלתו תועבה:
 משלי כח ט
 3 ויהי מקורתך וישב משיה
 לעשפת את הקים ויעמיד
 הקים על משה מן הכרך עד
 הערב:
 שמות י"ב י
 4 ויקרא אלהים לאור יום
 ולחשך קרא לילה ויהי
 ערב ויהי בקר יום ויהי
 כראשית א א
 5 אי לך ארץ שמלך נער
 ושרך בבקר יאכלה:
 אשריך ארץ שמלך בן
 חורים ושרך בעת יאכלה
 בגבורה ולא בשותה:
 קהלת י טו-י

התם לא שכיחא שברות. ואל"ת דכריש פ' צמרא דתענית (דף כו):
 וס) אמרינן שרית ומוסף לכל וימנה לא שכיחא שברות לא
 גזרינן מנחה ועילה דשכיחא שברות חיישינן אלמא גם בזמנה שכיח
 שברות וי"ל דהתם לענין נשיות כפי שאלו דאפילו לא שיה אלא
 דכרישית אסור לישא את כפיו:

מדיחורא המיניה
 ועוד ליקו הכי
 וליצילי ומשני משום שנאמר הבון
 בקראת אלהיך ישראל. ואלא חייש
 לשנויי קושיא קמיימא מכלן^א שצריך
 לאזור חללי כשתפלת^ב ובמחזור ויטרי
 לנו רחש את הערות ודוקא לכן שלא
 היה להם מנכסים לכן היו לריכסי
 לאזור צענת תפלה אצל לדידן שיש
 לנו אצנט של מנכסים אין לנו לריכין
 לאזור^ג: רמי פוזמקי. מכלן יש
 להוכיח שאין להתפלל ימך אלא צנו'
 בלא וי"ו: אי איכא דאית ליה
 דינא ליעור. משמע דעדיף דין מלמוד
 מורה וזה דלמרי' צפ' צמרא דמריק
 (דף 10.) גבי ההוא דטרקיה ויצורא
 ושכיב עיילוהו למערתא דחסדי ולא
 קבלוהו למערתא דדייני וקבלוהו
 התם דיינין שאינן מומינן שפעמיס
 נטוין אחר השומדי: דין אמת
 לאמינתו. זלפוקי^ד דין מרומה: שאתי

לא שכיחא שברות. אין דרך להשתכר מצע"י לפיכך גומר ותפלל אצל
 בליה עשוי להשתכר כשעודתו: הכון לקראת אלוקי. התנאה
 לפניו: רמי פוזמקי. נותן אנפילאות חשודים צרגליו ובלע"ז
 ארללו"ס: שדי גלימא. משליך אדרתו מעליו שלא יראה כחשוד:
 ופכר ידיו. חובק ידיו בצלצעותיו
 מרל"ר בעל"ז כולקס המנטעט מאימנת
 רבו: חיי עולם. תורה. תפלה
 לורך חיי שעה היא לרפואה לשלום
 ולמונות: נגה. אחר: מסרהב
 ממנה לעמוד: דיינין ממעטפין
 בטולין כשפותחין דין מאימנת
 שכיחא ושלא יפנו רחשן לכהן ולכהן
 ומהל דעתן מיושבת עליהם: עסקי
 ואסו. דין אחר וכבר מעוטפס הן
 וכנגמרא אותו דין צא לפנייה דין
 אחר סמוך למנחה הויא התחלתן
 משפתחו בעלי הדין בטענות דהכל
 ליכא למימר משיתעטפו: עמודי.
 שעליית בית המדרש נשען עליהם:
 חליש בצנייהו. מנטערין שאל עסקו
 אותו היום צמורה: מנא לנו חייא
 צר רב. שגדול שזכר הדיינים ולא
 ינטערו. ול"נ דאין זה [משמעות] לשון
 לצייהו אלא לשון חלש דעמיהו ולשון
 חלש לצייהו לשון תענית הוא^א שלא
 סעדו כל היום. מנא לנו חייא צר רב
 שאין רכיכין לישז לידון כל היום
 אלא מנקטא היום ומנא שאמר מן הבקר
 עד הערב מדרש הוא שחשוד הדברי
 כמעשה צראשית שנאמר צו ערב
 וזוקר: שמלך. דיינן שהדיין קרוי
 מלך שנאמר מלך במשפט ועימיד ארץ
 (משלי כט): לודים. אומה שקורין
 קלניני' ואוכלי אדם כל היום רעבתינן:
מאלן יושעיס. יושעיס הון רב שלא
 טרחו צו ואין עסקים ודואגין לשוט
 אחרי מוונות ולעסוק במלאכה:
כוורק אבן לחמס. קשה לגוף. ולי
 נראה לא קשה ולא יפה: מרחלאות
 שלהן ג' חדרים היו לו פנימי להזיע
 ולהשתקף אמנעי שיווד לתוכו מן
 המרחץ ולבזש חלוקן ויואל לחילון
 וגומר לצייתו ומנא שם שעה מייגעת
 המרחץ: עומדים ערומים. פנימי:
מקרא. ק"ש: ערומים ולנושים.
 אמנעי שיואל צו ערום וממהר לכסות
 את עצמו ויואל לחילון: וחולץ ספילון.
 מנאשו ואין צ"ל שאם אוחזן בידו
 דתיק שלהן שאינו מניח. והא דתני
 ואין צ"ל כו' אידי דבעי למייתי
 מניעתא ואינו מניח ואינו חולץ
 שאמנעי לא כמרחץ גמור הוא ומקלט
 תורת מרחץ עליו הלכך היו צראשו
 אין צריך לחלון היה אוחזן אסור
 להניחן שם צראשו אלא יואל לחילון
 ומניחן: אש על פי שאין צו זואה.
 שפיניה ששם: צנדיים. שלא רחץ
 צו אדם מעולם אלא שהמינו לכן:
 שאני

תורה אור השלם
 1 לכן בה אעשה לך
 יעדאל עקב כי זאת
 אעשה לך הבון לקראת
 אלהיך ישראל:
 עמוד ד"ב
 2 מסיר אגוז משום תורה
 גם תפלתו תועבה:
 משלי כח ט
 3 ויהי מקורתך וישב משיה
 לעשפת את הקים ויעמיד
 הקים על משה מן הכרך עד
 הערב:
 שמות י"ב י
 4 ויקרא אלהים לאור יום
 ולחשך קרא לילה ויהי
 ערב ויהי בקר יום ויהי
 כראשית א א
 5 אי לך ארץ שמלך נער
 ושרך בבקר יאכלה:
 אשריך ארץ שמלך בן
 חורים ושרך בעת יאכלה
 בגבורה ולא בשותה:
 קהלת י טו-י

מוסף תוספות

א. שבעינן דאפילו מי
 שרובש מנכסי שאין לבו
 רואה את העררה. מי
 הכין. ונתי' מהכ"ל והוא
 דלא ממחזר ויטרי שצנוד
 חל"ס. ב. ודאסור להתפלל
 בלא תורה משום הכון.
 פ"י הכין. ג. ומיהו מצוה
 לאזור משום הכון לקראת
 אלהיך ישראל. מוס'
 חל"ס. ד. טפי לדון. מוס'
 חל"ס. ה. אלמא עדיפי
 חסדי מריני. י"ל. מוס'
 חל"ס. ו. אבל לדין מומחה
 עדיף טפי מתלמוד תורה.
 מוס' חל"ס. ז. ראה
 ברמב"ם הכי נקט מוס'.
 מוס' מגילה טו.
 ח. כדאמרינן בשבועות
 מינן לדידן שידע ברין
 שהוא מרומה ועדיף
 מעדיף עליו שלא יאמר
 אחתהו ויהא קולר תלוי
 בצוואר עדים תלמוד לומר
 מדבר שקר תרחק. מוס'
 חל"ס.

לגיון הש"ס

גבי' לביש ומתבשר. עי'
 ברכות ל ע"ג: תוס' ד"ה
 מריחורא וכו' ולי"ה ובעני
 קושיא ובייתא וכו' ובעני
 זה פסחים ע"ג ע"א
 וכמו שכתב המהר"א שם
 ובכוננות זה ע"א מדי'
 התם חלו דלפסיק וצנודים
 ע"א מדי' דלמלא. וברמב"ם
 פ"ד ד"ב' במלחמות דיה'
 ועוד כו' אלא אמר רבינו:
 ד"ה דין אמת וכו' לאפוקי
 דין מרומה. עי' מגילה ט"ז
 ע"ג מדי' דין וי"ב ח'
 ע"ג:

גבי' לביש ומתבשר. עי'
 ברכות ל ע"ג: תוס' ד"ה
 מריחורא וכו' ולי"ה ובעני
 קושיא ובייתא וכו' ובעני
 זה פסחים ע"ג ע"א
 וכמו שכתב המהר"א שם
 ובכוננות זה ע"א מדי'
 התם חלו דלפסיק וצנודים
 ע"א מדי' דלמלא. וברמב"ם
 פ"ד ד"ב' במלחמות דיה'
 ועוד כו' אלא אמר רבינו:
 ד"ה דין אמת וכו' לאפוקי
 דין מרומה. עי' מגילה ט"ז
 ע"ג מדי' דין וי"ב ח'
 ע"ג:

לעוי רש"י

קאלצור"ס [קאלצור"ס].
 אר. בעל קל.
 מצ"י"ר [מצ"י"ר].
 לשלב אצנוד.
 קלניני"ש [קלניני"ש].
 שם פורט.

רבינו הננאל

ומאימתי התחלת דין, אי
 הוה עסקי בדינא אחרינא
 משפתחו בעלי הדין
 שפנותיהן. ואי לא
 משיתעטפו הוינין. עד מתי
 יושבין בדין עד זמן סעודה.
 ואסיקנא ארבע זמן סעודה
 לכל הויא. כל שיש שדן דין
 אמת לאמתו עליו שעה
 אחת מעלה עליו הכתוב
 כאלו מיטע במעשה
 בראשית כתיב ויהי ערב
 ויהי בקר, והכא כתיב
 וימנוד המס לע מהש מן
 הבוקר עד הערב. פסיקא
 עד שיתפלל ארבי"ל כיון
 שהגיע זמן תפלת המנחה

מוסף רש"י

חיי שעה. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל
 לודים. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל
 לודים. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל

מוסף רש"י

חיי שעה. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל
 לודים. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל
 לודים. עולם הזה (תורת
 א). וברור זה שנתה
 ששוקין צנודים ממנה
 והכונה (קהלת י"ח). מאל
 לודים. לודים ופסטים
 רעבתינן מן אלא שחלשתי
 ועודין כל הלילה וישם
 שחית שעה לחשונה ואוכל
 צנייה (פסחים יב). מאל